

[Dorte Bennedsen]

erfaringer og dermed konkret sikrer, at vi får nedsat kvælstofudledningen. Faktisk er mere end tre fjerdedele af forslagene på dette område forslag om at forske, måle, tilskynde, fremme, vurdere – alt sammen ting, som man bestemt ikke kan være uenig i, men som altså ikke er tilstrækkelige i den pressede situation, vores vandmiljø befinder sig i.

Går vi til energisektoren, gør det samme bilde sig gældende. Der er en lang række forslag, vi helt uden tøven kan støtte. Det gælder energibesparelser, og det gælder yderligere udbygning af vindkraft ud over de eksisterende aftaler, osv. Men også her er der mangler. Et sted hedder det, at man vil intensivere bestræbelserne for at øge brugen af spildvarme. Det finder vi burde være fulgt op med et krav om, at yderligere udbygning af kraftvarmeproduktionen kun vil blive godkendt på det vilkår, at spildvarmen virkelig udnyttes fuldt ud.

Vi savner også et krav om, at nybyggede værker skal være forberedt til brug af forskellige energiformer, herunder naturgas. Blandt sine initiativer nævner regeringen den tidligere vedtagne beslutning om at reducere SO₂ og NO_x med henholdsvis 60 pct. og 50 pct. inden år 2005. Vi har tidligere givet udtryk for, at vi måske ikke synes, at disse mål er så ambitiøse, men det er ikke det, jeg vil tage op til debat her i dag.

Derimod har erfaringerne fra vandmiljøplanen lært os noget om, at sådanne meget langt-rækkende målsætninger kan være farlige, hvis de ikke i sig har indbygget delmålsætninger og konkrete forslag til, hvorledes både delmål og slutmål skal nås. Derfor havde vi håbet, at planen her i dag også havde haft sådanne delmål. Det har den ikke, men jeg må så henstille til ministeren, at de bliver medtaget i den revurdering af målsætningen, som ifølge den radikale dagsorden skal finde sted i 1990.

Det sidste delområde, jeg skal sige noget om, er trafikafsnittet. Trafik udgør et af vore tunge problemer, og på dette område er der en lang række gode, fornuftige opremssninger af problemer. Men der er ingen konkrete forslag ud over en handlingsplan, som skal komme i næste samling, og hvor man vil vurdere muligheden for at flytte fra individuel til kollektiv trafik. Al ære for det, men det er måske ikke så betryggende for os andre, når vi betænker den økonomiske politik, som regeringen har lagt ned over vores transport- og trafiksektor, og som har til

følge, at vi får voldsomme takststigninger, på trods af at man kender den nøje sammenhæng mellem takster og brug af kollektiv trafik.

Men vi må håbe, at regeringen har lært af de begåede dumheder, og at handlingsplanen vil give nogle nye signaler på dette område.

Vi har nu i en årrække oplevet en lang række miljøkatastrofer rundt om i verden. De er desværre ikke kommet bag på de forskere, som har beskæftiget sig med tingene, men de har haft deres betydning, fordi den katastrofale situation gennem dem på en håndfast manér er blevet synlig for os alle, og de har rejst en stærk offentlig opinion for, at der skal sættes ind imod forureningen.

Så har vi oven i det fået Brundtlandrapporten, som viser os sammenhængene i problemerne og de veje og handlingsmuligheder, vi har, hvis vi forstår at bruge dem.

Det er ubehagelige beslutninger, der skal tages; det er der ingen tvivl om. Men der er heller ingen tvivl om, at der langt ud i befolkningen er forståelse for, at beslutningerne skal tages. Derfor vil det være forbiget, hvis vi forspilder denne gode lejlighed til at handle, fordi vi ryster på hånden og ikke tør træffe beslutningerne.

Lad mig til sidst sammenfattende sige, at vi i regeringens handlingsplan finder en række forslag, vi helt problemfrit kan give vores tilslutning til, men at vi også på en række områder savner konkrete initiativer og indimellem også noget politisk vilje.

Men vi er enige med regeringen i, at det sideløbende med de konkrete tiltag også drejer sig om at påvirke den enkeltes holdning og adfærd, og derfor kan vi også være helt enige i ministerens forslag på disse områder, som hun netop var inde på i sin tale.

Derfor vil jeg til slut tillade mig på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, SF, Venstre, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til

– at udmønte initiativerne i handlingsplanen for miljø og udvikling, herunder inden 1. juni 1989 i samarbejde med erhvervs-, ungdoms-, miljø- og andre organisationer og institutioner at iværksætte en bredt anlagt folkeoplysnings- og aktivitetskampagne om Brundtlandrapportens anbefalinger for en bæredygtig udvikling